

David Šidlák

Narodil se 16. prosince 1964 v Brně. Rodiče byli učitelé, kteří působili na základních školách a po dvou letech strávených v Brně u příbuzných se přestěhovali do malého domku v Havlíčkově Brodě ve Vršovicích, kde prožil své dětství se svou starší sestrou a mladším bratrem. Později se přestěhovali do malého bytu na Žižkov.

Rodiče nebyli nijak politicky aktivní, ale při invazi vojsk v roce 1968 vstoupili do delegace za město Havlíčkův Brod, kde žádali polské vojáky, aby odešli. Avšak při normalizaci se rozhodli, že se přidají k většině, která se raději přizpůsobí, a to hlavně kvůli svým dětem. Nikdy ale nevstoupili do KSČ ani do jiné politické strany.

Ve školních letech byl David členem pionýrské organizace, pionýrský slib skládal v dnes již zaniklém kulturním domě Vagon. Později přešel i do SSM – Socialistického svazu mládeže. Když mu bylo téměř čtrnáct let, začal s otcem poslouchat rádio Svobodná Evropa. Tato činnost byla pro mladého kluka uvězněného v cenzuře normalizace prvním kontaktem se svobodným myšlením a hudbou. Stejně tak knihovna, kterou měli k dispozici jeho rodiče, mu zajistila přístup k tehdy zakázaným titulům.

V prosinci 1981 byl v Polsku vyhlášen výjimečný stav. David se tehdy rozhodl na protest společně s kamarády odevzdat průkazky SSM a vystoupit z organizace. David studoval a úspěšně dokončil střední elektrotechnickou školu. V té době se stal v podstatě spoluzakládajícím členem volného sdružení Havlíčkova mládež, která byla organizací spíše kulturní nežli politickou. Nejslavnější akcí této iniciativy byl pochod z Havlíčkova Brodu do Havlíčkovy Borové v červenci 1989.

Havlíčkova mládež byla pod dohledem STB a VB. Tento dohled se neobešel bez několika úsměvných příhod. Například když Davida a jeho kamarády zastavila VB při hraní kuliček před sochou Karla Havlíčka Borovského v brodském parku. Nebyla však žádná vyhláška o tom, že se to nesmí. Byli neustále pod dohledem, a to i když šli čistit potok do parku a při dalších akcích. Členové mládeže nosili také placky a snažili se prezentovat odkaz KHB, Masaryka a dalších, například heslem „Nebát se a nekrást“.

Tlak byl veden na Davidovy rodiče, jakožto učitele. Pozvali si je na okresní výbor KSČ. Avšak ti přesto odmítli plnoletému Davidovi do jeho politického smýšlení mluvit. David také zažil výslech Státní bezpečnosti, když začali členové Havlíčkovy mládeže jezdit na demonstrace. Na demonstraci v Palachově týdnu sice nebyl, ale již v roce 1988 v srpnu k výročí okupace 1968 se účastnil demonstrace, která byla rozeznána vodními děly. Tehdy byl poprvé pozván na výslech a příslušníky Státní bezpečnosti upozorňován na možné důsledky svého počínání.

David se dostal také k prohlášení Několik vět, již jako pracující zaměstnanec výpočetního střediska podniku Pleas, kde měl na starosti nástěnky. Toto prohlášení zde také vyvěsil. Navzdory tomu, že k textu přivěsil také odsuzující komentáře z Rudého práva, byl za zveřejnění zakázaného textu obviněn z pobuřování a vyšetřován. Stání soudu mělo být 27. listopadu 1989, avšak již k němu nedošlo. Hrozila mu samozřejmě výpověď a možná i povinná vojenská služba, navzdory tomu, že David dříve obdržel tzv. modrou knížku. V září 1989 byl pod největším tlakem ze strany úřadů a stranicky smýšlejícího okolí, avšak před dalšími potížemi ho zachránila Sametová revoluce. Během těchto přelomových událostí si ho na pracovišti zvolili za nového odborového vůdce, což pro něj byl další šok.

David Šidlák stále žije v Havlíčkově Brodě a věnuje se výpočetní technice. Na 80. léta nebo Havlíčkovu mládež rád s úsměvem vzpomíná.